

Реферат
на кваліфікаційну (магістерську) роботу
«Особливості розвитку резильєнтності у майбутніх психологів в умовах війни»
здобувачки вищої освіти другого (магістерського) рівня
спеціальності 053 Психологія

Силюк Олени Федорівни

Обсяг роботи – 89 с. **Кількість таблиць** – 11 табл. **Кількість рисунків** – 4 рис. **Список використаних джерел** – 69 найменувань, з них 29 – іноземною мовою.

Об'єкт дослідження – резильєнтність майбутніх психологів в умовах війни.

Предмет дослідження – особливості розвитку резильєнтності майбутніх психологів в умовах війни.

Мета дослідження – визначити сутність поняття «резильєнтність» та розкрити особливості розвитку резильєнтності у майбутніх психологів в умовах війни.

Завдання дослідження: визначити сутність поняття «резильєнтність» та його основні категорії (моделі, складові); визначити специфіку резильєнтності у майбутніх психологів та чинники, які впливають на рівень її прояву; дослідити особливості прояву резильєнтності у майбутніх психологів та чинники, які впливають на неї; розробити психологічні рекомендації для розвитку резильєнтності у майбутніх психологів.

Методи дослідження: теоретичні (теоретичний аналіз та синтез, систематизація, порівняння і узагальнення даних наукових джерел); емпіричні методи; методи обробки та інтерпретації даних; вивчення та систематизація методів, засобів та прийомів психологічного навчання.

Теоретичне значення результатів дослідження полягає у визначенні основних підходів до визначення поняття «резильєнтність»; здійсненні класифікації та характеристики моделей резильєнтності; визначенні специфіку прояву резильєнтності у майбутніх психологів в умовах війни та виокремленні системи чинників, які впливають на неї.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що розроблені рекомендації будуть сприяти розвитку резильєнтності у майбутніх психологів в умовах війни. Апробований у дослідженні методичний інструментарій може стати основою моніторингу рівня прояву резильєнтності у майбутніх психологів.

Висновки. Резильєнтність у межах дослідження розглядається як інтегративний психологічний ресурс особистості, що забезпечує здатність до подолання стресу, адаптації до травматичних обставин і збереження ефективного функціонування в умовах тривалої напруги, зокрема воєнного часу. Вона формується через взаємодію регулятивних (емоційна саморегуляція, самоконтроль, життєстійкість, активні копінг-стратегії, професійна мотивація), когнітивних (когнітивна гнучкість, смисложиттєві орієнтації, рефлексивність, здатність до переосмислення досвіду) та соціально-поведінкових чинників (соціальна підтримка, інтегрованість у професійне середовище, здатність вибудовувати підтримувальні взаємини). Важливо, що зазначені складники функціонують не ізольовано, а у взаємопосилювальній єдності, формуючи цілісну систему адаптаційних ресурсів особистості. Резильєнтність проявляється у позитивній адаптації попри стресовий досвід, здатності до відновлення після психотравматичних подій та збереженні психологічної стійкості в умовах підвищених життєвих викликів. Емпірично встановлено, що у більшості майбутніх психологів переважає середній рівень резильєнтності, тоді як високий рівень притаманний приблизно третині досліджуваних; низькі показники не мають масового характеру. Це свідчить про наявність базових адаптаційних ресурсів і водночас потребу їх подальшого розвитку в процесі професійної підготовки. Тенденційні взаємозв'язки резильєнтності із самооцінкою, самоефективністю та емоційним інтелектом вказують на роль внутрішніх особистісних ресурсів у її формуванні. З огляду на отримані результати обґрунтовано доцільність упровадження цілеспрямованих програм розвитку резильєнтності, спрямованих на посилення навичок емоційної саморегуляції, розширення діагностичного та корекційного інструментарію, зміцнення професійної ідентичності та ресурсів психологічного відновлення майбутніх фахівців.

Ключові слова та словосполучення: резильєнтність, психологічна стійкість, самооцінка, самоефективність, емоційний інтелект.